

[Den fungerende udenrigsminister.]

tion med en kapital på 100 millioner dollars, der er oprettet i nær tilknytning til Den internationale Bank, har til opgave at yde lån til etablering eller udvidelse af private erhvervsvirksomheder i økonomisk underudviklede områder. Institutionen havde pr. 30. juni 1959 ydet eller givet tilsagn om lån på i alt ca. 130 millioner kroner.

De internationale sammenslutninger, som jeg har omtalt, har imidlertid langt fra kunnet tilføre udviklingslandene den kapital, de har behov for ud over de private og bilaterale statslige investeringer. Der blev derfor for par år siden fremsat en plan om oprettelse af endnu en underorganisation under Den internationale Bank. Den nye underorganisation skulle have til formål at yde lån til udviklingslandene på vilkår, der er lempeligere og smidigere end de vilkår, der må gælde for ydelse af lån fra Den internationale Bank. Sagen blev drøftet i Den internationale Bank, og der var enighed om, at der i betragtning af, at bankens långivning, som jeg allerede har omtalt, skal finde sted på almindelige bankmæssige vilkår, var et betydeligt behov for ydelse af lån på mere lempelige vilkår, f. eks. til investeringer i offentlige transportmidler og værker, som ikke kan forventes at afkaste noget stort udbytte, men som er nødvendige for senere at tiltrække privat kapital til investering i egentlig produktive virksomheder. Et udkast til en konvention om oprettelse af en underorganisation under banken med disse formål for øje blev udarbejdet af bankens bestyrelse og er i løbet af 1960 blevet forelagt bankens 68 medlemslandes regeringer.

Organisationen har fået navnet Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling (International Development Association), og dens grundkapital er fastsat til 1 milliard dollars. Heraf skal de økonomisk fremskredne medlemslande indskyde 763 millioner dollars i konvertibel valuta; resten skal ydes af de mindre udviklede medlemslande, og af disses bidrag

skal kun 10 pct. indbetales i konvertibel valuta.

Danmarks bidrag er ansat til 8 740 000 dollars. Heraf skal 10 pct. betales kontant over en 5 års periode med halvdelen det første år og resten fordelt ligeligt over de følgende 4 år. De resterende 90 pct. af bidraget, der skal fordeles ligeligt over 5 års perioden, vil kunne ydes i form af uomsættelige, ikke rentebærende statsforskrivninger. Finansministeren vil fremsætte forslag til lov om udstedelse af disse.

Afstemningsreglerne i sammenslutningen følger de samme principper som afstemningsreglerne i Den internationale Bank og Den internationale Finansieringsinstitution, d. v. s. der er tildelt hvert land stemmer efter størrelsen af dets kapitalindskud.

Da det må forudses, at der i fremtiden — blandt andet på grund af selve låneydernes karakter og betingelser — vil blive brug for yderligere tilgang af kapital til sammenslutningen, er det i aftalen fastsat, at man ca. hvert femte år skal tage spørgsmålet om ny kapitaltilførsel op til overvejelse. Der er således basis for, at sammenslutningens betydning for ophjælpning af udviklingslandene vil kunne øges efter hvad der til enhver tid er mulighed for at skabe enighed om. Naturligvis kan intet land dog tilpligtes at yde yderligere bidrag til sammenslutningen.

Der vil også kunne tilføres sammenslutningen kapital gennem supplerende frivillige indbetalinger fra medlemslandene, enten i egen valuta eller i andre landes valuta.

Baggrunden for denne bestemmelse er USAs ønske om at kunne stille en del af sine opsamlede lokalvalutamidler til rådighed for sammenslutningen. Af hensyn til handelspolitiske og andre problemer, der vil kunne opstå ved anvendelsen af disse midler, der for størstedelen stammer fra betaling for amerikanske overskudslagre, vil lokalvalutamidlerne dog kun kunne anvendes, hvis det land, hvis valuta der er tale om, samtykker i anvendelsen og kun